

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.018/2024/7.

A felperes: felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: Földesi-Herpai-Szalai Ügyvédi Iroda

(cím2,

ügyintéző: dr. Földesi Csaba ügyvéd)

Az alperes: alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője: Ormai, Papp és Társai CMS Cameron MC Kenna
Nabarro Olswang LLP Ügyvédi Iroda

(cím4,

ügyintéző: dr. Ormai Gabriella ügyvéd)

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és a fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Veszprém Törvényszék, 28.M.70.088/2022/23.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 24.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, a felperes keresetét elutasítja.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 601.089 (hatszázegyezer-nyolcvankilenc) forint együttes első-, másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy 570.330 (ötszázhetvenezer-háromszázharmincezer) forint elsőfokú és 372.314 (háromszázhetvenkettőezer-háromszáztizennégy) forint feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság által irányadónak tekintett tényállás szerint a felperes 2010. március 1-jétől munkaviszonyban állt az alperessel, kezdetben értékesítési munkatárs munkakörben, majd 2013. augusztus 1-től üzletvezető munkakört töltött be az cím5 szám alatti alperes1 üzletben.

[2] A felperes felett a munkáltatói jogokat tanú2 régióvezető, az egyéb munkáltatói jogokat tanú1 területi értékesítési vezető gyakorolta.

[3] A felperes munkakörre vonatkozó szerződés módosításának 4. pontja rögzíti, hogy az üzletvezetői munkakör célja az üzletben elérhető legnagyobb forgalom hosszútávú biztosítása.

[4] Az alperes 5. számú körlevele „üzletspecifikus leértékelési előírásai” tartalmazzák az alapvető és termékspecifikus szabályokat az élelmiszer termékek és nem élelmiszer termékek vonatkozásában is. Az akciós „non food” termékekre magas árukészlet esetén a leértékelés időpontja legkorábban legalább 5 héttel korábbi reklám után volt lehetséges, a leértékelés módja Code 30 bevitele a gépbe, az árun piros árucsik elhelyezése, és a leértékelt árut a „non food” blockba kell kihelyezni.

A szortiment áruk tekintetében a leértékelés módja szintén a Code 30 bevitele a gépbe, az árun piros árucsik elhelyezése, párhuzamos értékesítés esetén árazógéppel kellett matricázni.

[5] Az alperesnél a reklámújságban szereplő akciós termékeket az ún. akció bemutatására kialakított soron helyezték el, és az akciós soron vagy polcon a akció során megmaradt termék alacsony darabszáma miatt (1-2 db) már nem volt szépen bemutatható, és/vagy amennyiben az újabb akciós termék számára kellett a hely, akkor az ún. utolsó darabaras, illetve leárazott termékeket „sütté”-ben helyezték el, vagy az irodában rendszeresített bevásárlókocsiba rakták, megvárva, hogy a termék leárazható legyen, és leárazás után ismét kihelyezték az üzletbe. A lejáratveszélyes áru, mint például a friss hústermék esetében az aznapi délutános feladata volt, hogy átnézze a hűtőpultot, és azokat a

friss hústermékeket, amelyeknek a szavatossága 3 napon belüli lejáratú volt, a lejárat közelségétől függően több lépcsőben kellett leértékelni.

[6] A felperes az általa vezetett üzletben azt a gyakorlatot alakította ki, hogy az üzlettértől elkülönült személyzeti iroda részbe bevezetett bevásárlókosarat, amelybe összegyűjtötték a korábban akciós, kevés – egy, két – terméket, ha majd leértékelhető lesz, a leértékelést elvégezzék.

[7] Az alperes részéről a területi értékesítési vezető 2021. október 28-án küldött e-mailt a személyzeti vásárlás és felhasználás tárgyában valamennyi üzlet részére, amelyben felhívta a személyzeti vásárlásra, saját felhasználásra vonatkozó szabályok betartására a figyelmet.

[8] A pertárgyi időszakban akciós termék volt a 125 darabos márkánév1 mosogatótabletta, melyet 2021. november 23-án leértékeléssel a felperes megvásárolt. A márkánév1 kapszula a felperes által történt megvásárlást megelőző pár héttel korábban már a személyzeti irodában volt elhelyezve és rá volt írva a felperes keresztnéve. A márkánév1 kapszulát a felperes maga vitte ki az irodahelységről a kasszához és vette meg anélkül, hogy az a leárazási szabályzatba foglaltak szerint leárazásra került volna, leárazási címke nem lett a termékre helyezve, és ilyen formában nem került ki a vásárlótérbe.

[9] A felperes 2021. november 23-án 20 óra 02 perckor a márkánév1 kapszula mellett még 3 db szűzpecsenyét is vásárolt. A hús-termékeket tanú3 a hűtőkamrából vitte ki a felperesnek, aki azokat 50 %-os árengedménnyel vásárolta meg úgy, hogy egyik termék sem volt a leárazást jelző matricával ellátva. A kasszájánál tanú4 dolgozott, aki a pénztárgépbe a leárazási címke hiánya ellenére is beütötte az 50 %-os engedményt a márkánév1 kapszulára, valamint a 3 db szűzpecsenyére, ugyanakkor a személyzeti vásárlást nem ütötte be.

[10] A területi értékesítési vezető 2021. november 25-én vezetői látogatást tartott az ajkai üzletben, és észlelte, hogy a korábban, a felperes irodájában levő bevásárlókocsiban elhelyezett márkánév1 mosogatókapszula már nem volt ott megtalálható, ellenőrizte a készletnyilvántartást, és ekkor derült fény arra, hogy felperes által megvásárolt márkánév1 kapszula és 3 db szűzpecsenye nem a szabályzat szerint lett leárazva és személyzeti vásárlásként sem került feltüntetésre.

[11] Az értékesítési területi vezető tájékoztatta az általa tapasztaltakról a munkáltatói jogkört gyakorló régióvezetőt, ezt követően az a döntés született, hogy a felperes munkajogviszonyát megszüntetik. A területi értékesítési vezető a jogi osztály segítségével 3 dokumentumot készített elő az alperes gyakorlatának megfelelően, egy közös megegyezést tartalmazó dokumentumot, egy azonnali hatályú felmondást, és a felmondás átvételének esetleges megtagadása esetére egy jegyzőkönyvmintát.

[12] 2021. december 10. napján a régióvezető és a területi értékesítési vezető az üzletben felkeresték a felperest, és az üzlet irodájában közölték a felperessel, hogy munkaviszonyát meg kívánják szüntetni. Az azonnali hatályú felmondás átvételét és az iratok aláírását a felperes megtagadta, ezt követően eltávozott az irodából. A munkáltatói jogkör gyakorlójának kérésére a felperes a munkaeszközeit, a telefont és a kulcsokat átadta.

[13] A régióvezető és a területi értékesítési vezető az azonnali hatályú felmondás átvételének megtagadásáról készült jegyzőkönyvet aláírták, illetőleg a jegyzőkönyvet utólagosan név1 is aláírta, aki csupán fültanúja, és nem szemtanúja volt a történeteknek.

[14] A felperes munkaviszonyának megszüntetésével egyidejűleg tanú3, és tanú4 munkaviszonyát is megszüntette az alperes.

[15] Az alperes a felmondást tartalmazó iratot nem küldte meg a felperes részére, csupán a munkaviszony megszüntetésére irányuló dokumentumokat kézbesítette 2021. december 22. napján.

[16] Az alperes az azonnali hatályú felmondás indokolásában arra hivatkozott, hogy a felperes felelős üzletvezetőként megsértette az általános körlevél személyzeti vásárlásokra vonatkozó szabályait, megsértette az ügyviteli utasítást – az üzletek vezetése/II. munkatársakkal kapcsolatos felelősség 5. pontját, a munkavállalók saját vásárlásainak haladéktalan ellenőrzése és a pénztárbizonylatok ellenjegyzésére vonatkozóan.

[17] Az azonnali hatályú felmondás indokolásában az alperes részletesen leírta, hogy a munkáltató rendelkezésére álló bizonyítékok alapján a felperes az előírásokkal szemben öncélból, tendenciózusan „non food” terméket tárolt az irodában több napon keresztül úgy, hogy a felperes neve szerepelt a terméken, mintegy foglalta azt. A felperes felettese október közepétől kezdődően látogatásai alkalmával fényképpel dokumentálta ezt a gyakorlatot. Megállapítható a dokumentumok és a készletnyilvántartás alapján, hogy például a mosogatókapszulából az eladótérben nem volt több, a vásárlók számára elérhető, teljes áron eladható termék. A munkáltató rendelkezésére álló felvételeken látszik, hogy a márkanév1 kapszulát felperes hozza ki az irodából, és azon nem szerepel semmiféle matrica, ami alapján olcsóbban lenne eladható a termék. Az öt hetes leárazási szabályt megkerülve, illetőleg azt kijátszva, a fent körülírt terméket jogosulatlanul 50 % engedménnyel vásárolta meg. A termékből nem volt egy darab sem az eladótérben. A vásárlóknak a lehetőség sem adatott meg, hogy hasonló áron megvegyék a terméket. Erről készletnyilvántartási bizonylat áll rendelkezésre.

[18] További felmondási indokként jelölte meg az alperes, hogy 2021. november 23-án készült felvételen látható, hogy az egyik beosztott 3 db szűzpecsenyét hoz elő a raktárból és készíti elő a pakolóasztalra. Ezeket a szűzpecsenyét a pénztárnál levő szalagra helyezi, és a videón jól láthatóan nincs a termékeken matrica, ami alapján kedvezményes áron megvásárolhatóak lennének, ennek ellenére a terméket 50%-kal csökkentett áron számolták el, és a blokkon nem szerepelt, hogy személyzeti vásárlás történt. A munkáltató megállapította, hogy a felperes és beosztottjai összejátszottak egymással azzal a céllal, hogy a munkáltatót szándékosan megkárosítsák.

[19] Az azonnali hatályú felmondásban az alperes rögzítette, hogy a felperes a munkáltatót szándékosan megtevesztette, ezen felül anyagilag megkárosította. A munkáltató rendelkezésére álló információk alapján az irodában további termékek vannak félretéve, melyek várnak a leárazásra, ezáltal a munkáltató újabb megkárosítására készül a felperes, és

az általa vezetett üzletben dolgozó munkatársak is. Ezt az előírásokat sértő tevékenységet a felperes felelős boltvezetőként nem engedhette volna meg, mégis tűri, támogatja, sőt abban aktívan részt vesz. Megállapítható, hogy a beraktározott termékeket a felperes és az alárendelt munkatársai jogosulatlan árengedménnyel vásárolják meg a kialakított gyakorlatuk szerint. A felperes boltvezetőként kifejtett magatartása kifejezetten kártékony cselekedetekben jelenik meg. Boltvezetőként nem mutatott jó példát, kifejezetten arra biztatta a beosztottait, hogy a munkáltatót minél több alkalommal károsítsák meg. A felperes tevékenységére jellemző, a felsorolt munkaviszonnyal kapcsolatos részletesen kifejtett magatartások okán, a munkáltató felperesbe, mint beosztottakat irányító felelős üzletvezető munkavállalóba vetett bizalma visszafordíthatatlanul elveszett. A valós, okszerű világosan feltárt és aktuális felmondási indokok alapján a munkaviszony azonnali hatályú felmondása útján történő megszüntetése felől intézkedett.

[20] A felperes kereseti kérelmében munkaviszonya jogellenes megszüntetésére tekintettel 7.604.400 forint és 2021. december 11-től számított késedelmi kamatok megfizetését kérte a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (1) bekezdésére hivatkozással. A felperes álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás indokát az alperes vele nem közölte, az indokolás valóságát, világosságát, és okszerűségét is vitatta, továbbá a felmondás írásbeli közlésének hiányát is sérelmezte az Mt. 22. § (1) és (5) bekezdése alapján.

[21] A felperes módosított kereseti kérelmében az Mt. 82. § (4) bekezdése alapján kompenzációs általánycélt 2.169.200 forint, valamint az Mt. 69. § (2) d) pontja és a 77. § (3) c) pontja alapján bruttó 3 havi távolléti díjnak megfelelő bruttó 2.484.700 forint végkielégítés, és ezek után 2021. december 11. napjától számított törvényes késedelmi kamat, és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[22] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[23] Az írásbeli ellenkérelem szerint a felperessel közölték a felmondást, és annak átvételét a felperes megtagadta, ennek tényét az alperes az ellenkérelemhez csatolt jegyzőkönyvvel igazolta. A felmondás indokolása szerint a felperes a rá vonatkozó munkaköri kötelezettséget az Mt. általános szabályi mellett a munkaszerződés és a munkaköri leírás 4. pontjában írtakat, a munkaköri leírás 6. pontjában foglaltakat és az általános körlevélben foglalt követelményeket megszegte. Az alperes arra hivatkozott az azonnali hatályú felmondásban, hogy a termékek tárolása kizárólag a raktárban történhet (ki nem fizetett áru nem lehet a szociális helységben); a személyzeti vásárlás, kasszázás a dolgozói vásárlás „billentyűvel” történik; a fizetés időpontja kizárólag a műszak befejezést követően, az üzlet elhagyását, vagy a kassa elszámolását megelőzően történhet. A felperes megsértette az ügyviteli utasítás üzletek vezetése/II. munkatársakkal való felelősség 5. pontját, a munkavállalók saját vásárlását haladéktalan ellenőrzését, és a pénztárbizonylatok ellenjegyzését.

[24] A felmondás indokolása részletesen tartalmazza az indokokat. Az alperes írásbeli ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy az azonnali hatályú felmondás okai valóságok, a felperes a munkaviszonyból származó lényes kötelezettségeit jelentős mértékben megszegte. A

felmondás indokolása világos, valós és okszerű, és az időszerűség követelményeinek is megfelel.

[25] Az alperes a felperes távolléti díjának összegét bruttó 828.240 forintban elfogadta.

[26] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes módosított kereseti kérelmét megalapozottnak találta, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére bruttó 2.169.200 forint kompenzációs általányt a munkaviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel, továbbá bruttó 2.484.720 forint végkielégítést, valamint ezek után 2021. december 11. napjától a kifizetés napjáig esedékes, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot. A bíróság kötelezte az alperest, hogy a fenti határidőn belül fizessen meg a felperes részére, 603.599 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság az alperest az elsőfokú illeték megfizetésére is kötelezte.

[27] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában az Mt. 22. § (1), (3) és (5) bekezdésére, 64. §-ra, 78. § (1) bekezdésére, valamint a Legfelsőbb Bíróság MK 95. sorszámú állásfoglalására hivatkozott. Az elsőfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az azonnali hatályú felmondás a felperessel 2021. december 10-én közlésre került-e. A meghallgatott tanúk vallomása alapján azt állapította meg, hogy a régióvezető, a munkáltatói jogkör gyakorlója közölte felperessel a jogviszony megszüntetésének az indokait, és azt a tényt is, hogy a munkaviszonya azonnali hatállyal kerül felmondásra. A felperes a munkáltatói jogkör gyakorlója részére ezt követően munkaeszközeit átadta, leszámolt, a jogviszony megszüntetésének tényéről tudomással bírt. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felmondást az alperes megkísérelte közölni a felperessel, azonban a felperes annak átvételét megtagadta.

[28] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetében előadottakra figyelemmel vizsgálta az azonnali hatályú felmondás indokolásának világosságát, valóságát és okszerűségét is. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokra figyelemmel úgy foglalt állást, hogy a felmondás indokolása nem felel meg a világosság követelményének. A felperes egyértelműen nem tudta meg, hogy melyek voltak azok a lényeges kötelezettségei, amelyeket szándékosan, vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegett, illetőleg mi volt az a munkaviszonyon kívüli olyan magatartás, amelynek okán a munkaviszony fenntartása ellehetetlenült.

[29] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a személyzeti vásárlásokra vonatkozó általános körlevél megsértésére hivatkozott az alperes, de a bíróság ez alapján nem tudta beazonosítani azt, hogy a felmondás ehhez a körlevélhez mely felperesi magatartást, kötelezettségszegést társítja.

[30] Az elsőfokú bíróság a személyzeti vásárlás kasszázásával kapcsolatosan azt állapította meg tanú4 tanúvallomása alapján, hogy a felperes nem saját magának kasszázott, így a kasszázás során a „dolgozói vásárlás billentyűt csak tanú4nek volt lehetősége kezelni, és lenyomni. Nem derült ki olyan körülmény, hogy a felperes utasítást adott volna tanú4 részére, hogy a dolgozói vásárlás billentyűt ne kezelje. Az elsőfokú bíróság az erre vonatkozó indokot nem tartotta okszerűnek, nézete szerint tanú4 által elkövetett szabályszegéssel kapcsolatosan

nem állapítható meg a felperes részéről semmilyen szándékos vagy súlyosan gondatlan kötelezettségszegés.

[31] Az elsőfokú bíróság a felmondás indokolásában a felperes kötelezettségszegéseként megjelölt, munkavállalók saját vásárlásainak haladéktalan ellenőrzését és a pénztárbizonylatok ellenjegyzését, mint kötelezettségszegés indokát nem találta világosnak.

[32] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felmondás indokolásában hivatkozottak egy része rendkívül általános, semmilyen konkrétumot nem tartalmazó indok, továbbá nem világos, ennek híján annak valóságát és okszerűségének vizsgálatát a bíróság nem tudta elvégezni.

[33] Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem tudta megállapítani, hogy volt-e egyáltalán olyan előírás az alperesnél, amelyet a felperes megszegett a márkanév1 kapszula megvásárlása során. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az állapítható meg, hogy a termékek leértékelésével kapcsolatosan különböző szokások voltak, nem pedig elvárás az alperestől, hogy az utolsó darabos akciós, de még nem leárazott terméket hogyan kell kezelni.

[34] Az elsőfokú bíróság teljes bizonyossággal nem tudott arról meggyőződni, hogy a területi értékesítési vezető akár egy alkalommal is felszólította volna a felperest arra vonatkozóan, hogy a márkanév1 kapszulával helytelen módon jár el, és a perben felvett bizonyítékok alapján az merült fel, hogy ezt az eljárásmódot az alperes nem kifogásolta, eltűrte. Önmagában ezen okból nem valós az a felmondási indok, hogy a felperes az előírásokkal szemben járt el, amikor „non food” terméket tárolt az irodájában. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az sem volt megállapítható, hogy a felperes az 5 hetes leárazási szabályt megkerülte, vagy kijátszotta, a termékmozgás kimutatásából az állapítható meg, hogy írásbeli szabályzat és egyértelmű szóbeli utasítás nem volt az alperesnél erre vonatkozóan.

[35] Az azonnali hatályú felmondásban hivatkozott alperesi bizalomvesztéssel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság azt fejtette ki, hogy az alperes a munkaviszonyon kívüli egyéb felperesi magatartásra nem hivatkozott, ezért a felmondás jogellenes, mert nem világos és nem okszerű, a felmondásban rögzített indokok, és a felmondás oka között nem állt fenn az okszerűség.

[36] A szűzpecsenye megvásárlásával kapcsolatos kötelezettségszegés tekintetében az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy ez lényeges kötelezettségszegésnek, ugyanakkor az alperes által hivatkozottakkal ellentétben jelentősnek nem minősül, nem állapítható meg, hogy a felperes több termék esetében is így járt volna el, és az sem, hogy munkatársaival összejátszott volna ennek tekintetében. Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy a termékek ily módon történő megvásárlása nem minősülne jelentős mértékűnek akkor sem, ha a felmondás ezen indoka megfelelné a világosság követelményének. Az elsőfokú bíróság tanú3 és tanú4 tanúvallomásai alapján állapította meg, hogy a hústermékek aznapi lejáratosak voltak.

[37] Az elsőfokú bíróság az alperes azonnali hatályú felmondása jogellenességének jogkövetkezményeként kötelezte az alperest az Mt. 82. § szerint és marasztalta perköltség megfizetésére is.

[38] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes törvényes határidőn belül előterjesztett fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes kereseti kérelmének elutasítását, a felperes perköltség viselésére kötelezését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

[39] Az alperes fellebbezésének jogalapjaként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 365. § (2) a) pontját, és 369. § (3) bekezdését jelölte meg. Az alperes fellebbezésében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül tárta fel, és ebből okszerűtlen következtetést vont le, az elsőfokú ítélet több ponton iratellenes.

[40] Az alperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a becsatolt fényképeket nem vette figyelembe a tanúnyilatkozatok ellenére, nem találta elég hitelesnek ahhoz, hogy a rajtuk levő felirat szerint bizonyítottanak lássa, hogy a terméket a felperes meg nem engedett módon magának tette félre, felszólítás ellenére sem fejezte be ezt a gyakorlatot. A felperes olyan terméket tett magának félre, amely tekintetében szándékosan mulasztotta el a termék „személyzeti vásárlás” címkével történő ellátását, mert ebben az esetben 100%-os áron kellett volna a terméket megvásárolnia. Ehelyett félretette magának a terméket és a leárazás bevezetésére előírt idő elteltével 50%-os áron megvásárolta. Ezzel a magatartásával az alperesnek kárt okozott, hiszen az adott termék gyorsan fogyó termék volt, az alperes 100%-os áron tudta volna értékesíteni. Az alperes álláspontja szerint a felperes indítéka az volt, hogy a leárazás szabályait kijátsza.

[41] Az alperes fellebbezésének indokolásában kitért arra is, hogy a felperes szűzpecsenye megvásárlásával kapcsolatos magatartásában azt kifogásolta, hogy félretett magának olyan szűzpecsenyét, amelyről a perben nem tudta bizonyítani, hogy aznapi lejárátú termék volt, mert erre utalást a felperes és a perben elfogult tanú3 tett. A csatolt kamerafelvételek alapján egyértelműen az volt megállapítható, hogy a termék nem volt 50%-os árkedvezményre jogosító matricával ellátva, amely kötelező lett volna az aznapi lejáratos termékeknél. A felperes akkor járt volna el szabályszerűen, ha a terméket vagy 100%-os áron vásárolja meg, vagy azt a vonatkozó belső szabályok szerint leáraztatja, és így az 50%-os árkedvezményre jogosító matricával ellátott terméket az üzlethelyiségből kiemelve az alperes többi vásárlójával teljesen egyező feltételek mellett vásárolja meg. A felperes ezzel a magatartásával rendszeresen előnybe hozta magát az alperes többi vásárlójával szemben.

[42] Az alperes álláspontja szerint a felperes ezzel a magatartásával üzletvezetőként visszaélt az alperes bizalmával, amely az elsőfokú ítéletben foglaltakkal ellentétben alkalmas volt arra, hogy az alperes a felperesbe vetett bizalmát végérvényesen elveszítse.

[43] Az alperes előadta fellebbezésében azt is, hogy álláspontja szerint a felmondás a felperes munkaviszonyának megszüntetéséhez vezető valamennyi tény tartalmazza, ezeket a tényeket az elsőfokú eljárásban részletesen kibontotta okirati és tanúbizonyítás útján. Az alperes kiemelte, hogy önmagában az alperesi termék szabálytalan félretétele, leárazási

menetének manipulálása, majd féláron történő megvétele is a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség jelentős mértékben történő megszegését jelenti, amely jogszerű alapját képezheti a felperes munkaviszonya azonnali hatályú felmondással történő megszüntetésének.

[44] Az alperes súlyos hibának tartotta az elsőfokú bíróság részéről, hogy az utolsó darabos termékek leárazásával kapcsolatos eljárásra vonatkozóan a felperes téves állításait fogadta el, a felperes saját nyilatkozata és az elfogult tanú3 nyilatkozataira alapítottan, amely állítások szakmailag indokolatlanok.

[45] Az alperes fellebbezésében rámutatott arra, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete [119]-[120] bekezdéseiben tévesen hivatkozott arra, hogy az alperesi azonnali hatályú felmondás ellentmondásokat tartalmaz. A felperes azonnali hatályú felmondásban megjelölt magatartása tekintetében nincs ellentmondás, hiszen a felperes előbb félretette a terméket, aztán megvásárolta, tehát a félretétel és a megvásárlás nem egymásnak ellentmondó alperesi állítások.

[46] A felmondás okszerűségének hiányát is tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság tanú4 tanúvallomása alapján. A felperes üzletvezető munkakörben dolgozott, tisztában volt azzal, hogy milyen címkével kell ellátnia az által megvásárolni kívánt termékeket, üzletvezetőként az ő munkaköri feladata lett volna a vonatkozó szabályok betartása, és annak ellenőrzése is, hogy a kasszázó tevékenységet folytató tanú4 szabályszerűen végzi-e a munkáját. A felperes felelőssége lett volna figyelmeztetni a kasszázó tevékenységet végző munkatársát, hogy miként kell kasszázni a munkavállalói vásárlásokat. Az alperes álláspontja szerint a fenti tényállás az alperes állítását igazolja, amely szerint tanú3 és tanú4 munkavállalók közrejátsszotak abban, hogy a felperes az alperes szabályait megszegve vásároljon meg magának féláron termékeket.

[47] Az alperes szerint a felperes munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségének szándékos és jelentős mértékben történő megszegése, az alperes árucikkeinek visszatérő jelleggel történő szabálytalan félretétele, majd leárazása és féláron történő megvásárlása volt. Az elsőfokú bíróság okfejtésével nem tud egyetérteni.

[48] Az alperes hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül feltárt tényállás tekintetében tanú3 tanúnyilatkozatát vette alapul, aki jelen perrel hasonló tényállású munkaügyi jogvitában perben állt az alperessel, tőle elfogulatlan nyilatkozat nem volt elvárható. Az elsőfokú bíróság ugyanazon bírójánál 25.M.70.006/2022. számon volt folyamatban a peres eljárás. Előadta az alperes, hogy tanú3 szakmailag téves és egyébként is elfogult nyilatkozatot tett.

[49] Az alperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte a régióvezető és a területi értékesítési vezető tanúnyilatkozatait, valamint a felperes által csatolt fényképfelvételeket sem.

[50] Az alperes fellebbezésében részletesen megjelölte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét mely részeiben tartja iratellenesnek, és az mely bizonyítékokkal áll ellenétben.

[51] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és az alperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte. A perköltség felszámítását tartalmazó költségjegyzéket fellebbezési ellenkérelméhez csatolta.

[52] A felperes álláspontja szerint az alperes fellebbezése megalapozatlan, az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, a bizonyítás eredményét okszerűen minősítette. A felperes tudomása szerint az alperes és tanú3 peren kívül egyezséget kötöttek. Az elsőfokú bíróság a régióvezető és a területi értékesítési vezető tanúk nyilatkozatait helyesen értékelte, és helyesen vette figyelembe tanú3 tanúnyilatkozatát is. Az elsőfokú bíróság az ítélet [136] és [137] bekezdéseiben megállapította, hogy felperes mely szabályokat szegte meg, azt, hogy a felperesi magatartás szándékos volt, ugyanakkor az alperes által hivatkozottakkal ellentétben jelentősnek nem minősül.

[53] A felperes hivatkozott arra, hogy a márkanév1 kapszulával kapcsolatban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a perben felvett bizonyítékok alapján nem volt megállapítható az, hogy milyen szabályt szegett meg a felperes akkor, amikor akciósan vásárolta meg a terméket, amelyből csak egy maradt és nem helyezte ki az üzletbe, hanem az irodában helyezte el, majd az öt hetes korlát lejártá után leárazta. Az alperes nem tudta igazolni, hogy a területi értékesítési vezető felszólította a felperest arra, hogy a márkanév1 kapszulával helytelen módon jár el, ezt az eljárásmódot az alperes nem kifogásolta, azt hosszú időn át eltűrte. Nem valós az a felmondási indok, hogy a felperes az előírásokkal szemben járt el akkor, amikor tendenciózusan „non food” termékeket tárolt az irodájában.

[54] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a két tanú egybehangzó tanúvallomása alapján jutott arra a jogi következtetésre, hogy nem valós az az azonnali hatályú felmondási indok, hogy a felperes jogosulatlan árendedménnyel vásárolta meg a hivatkozott 3 db szüzpecsenyét. Az elsőfokú ítélet [149] és [150] bekezdéseiben kifejtette az álláspontját.

[55] A felperes szerint az elsőfokú bíróság a felmondás tekintetében a világosság, valóság és okszerűség vizsgálata során megfelelően és kellő alapossággal járt el. Bármelyik feltétel nem teljesülése akár egyetlen felmondási indok tekintetben is elegendő ahhoz, hogy a felmondás jogellenessége megállapítható legyen. A perbeli ügyben nem csak annak van jelentősége, hogy milyen események vezettek az azonnali hatályú felmondáshoz, hanem annak, hogy a felmondást tartalmazó okirat megfelel-e az Mt. által előírt követelményeknek.

[56] A fellebbezés megalapozott.

[57] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdés alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, és megállapította, hogy a Pp. 379. §-ban, illetve a 380. §-ban írt kötelező hatályon kívül helyezési ok a perbeli esetben nem merült fel.

[58] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezésének korlátai között vizsgálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, figyelemmel a 369. § (3) bekezdésére, a 383. § (2) bekezdésére és a 381. §-ban foglaltakra is.

[59] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének feltételei nem álltak fenn, az elsőfokú bíróság a felek indítványára figyelemmel, indítványához kötöten a bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatta, a tényállást feltárta, az elsőfokú eljárás megismétlésének indoka nem merült fel.

[60] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben a felek indítványaihoz kötöten lefolytatta, a tényállást csak részben állapította meg helyesen, a bizonyítékok értékelése a Pp. 279. §-ban írtaknak nem teljes mértékben felelt meg. Az irányadó anyagi jogszabályok, az Mt. 78. § (1) a) és b) pontja, az 52. § (1) c) és d) pontjai, a 64. § (2) bekezdése tekintetében a másodfokú bíróság jogi álláspontja eltért az elsőfokú bíróságétól.

[61] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok, az alperes által csatolt fényképfelvételek és a tanúk vallomásainak tartalmára is figyelemmel megállapította, hogy a felperes 2021. november 23-i vásárlásával, a márkanév1 mosogatókapszula, a 3 db szűcspecsenye 50%-os kedvezménnyel történő megvásárlásával a bolt vezetőjeként az Mt. 52. § (1) c) és d) pontjában írt kötelezettségeit szegte meg. A felperes által sem vitatott tény, hogy a mosogatókapszulát, és a hústermékeket is úgy vásárolta meg 50 %-os kedvezménnyel, hogy azokon nem volt kedvezményt jelző matrica, ezek a termékek a vásárlótérbe nem kerültek be, a vásárlóknak nem volt lehetősége ezeket a termékeket megvásárolni. A felperes a mosogatókapszulát nevének felcímkézésével lefoglalta magának, a hústermékeket pedig munkatársa a hűtőből közvetlenül számára hozta ki, és a leértékelési szabályok betartása nélkül, mégis leértékelt áron, a személyzeti vásárlás feltüntetésének mellőzésével vásárolta meg ezeket a termékeket.

[62] A másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a tekintetben, hogy az alperes azonnali hatályú felmondása nem felelt meg a világosság követelményének, illetve a felperes terhére megállapított kötelezettségszegés lényeges volt, az okszerűség megállapítható.

[63] A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a felperes az azonnali hatályú felmondásban részletezett kedvezményes vásárlásaival megvalósított kötelezettségszegése ne volna jelentős mértékű. A felperes az ajkai bolt üzletvezetője volt, ő felelt azért, hogy az üzletben dolgozó alkalmazottak az alperes belső szabályzatait maradéktalanul betartsák. A felperes lett volna köteles a kasszázó munkatársát figyelmeztetni, hogy a személyzeti vásárlást rögzítse, illetőleg a hűtőből húskészítményt kihozó munkatársát is ő lett volna köteles figyelmeztetni, hogy a húsrúra az akciós, leárazott matricát helyezze el.

[64] A másodfokú bíróság a 2021. november 23-i felperesi vásárlás körülményeit, és az alperes, mint munkáltató gyakorlatát vizsgálva azt állapította meg, hogy a felperes kedvezményes áruk megvásárlásával kapcsolatos gyakorlata nem volt megtűrt az alperesnél. Az alperes a perben jelzett felperesi vásárlásokhoz kapcsolódóan nem csak a felperes munkaviszonyát, hanem a kasszázást végző, illetőleg a húsrut hűtőből kihozó munkavállalók munkaviszonyát is megszüntette.

[65] Az Mt. 52. § (1) c) pontja értelmében a felperes, mint a boltvezetői munkakör betöltője az elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások és utasítások betartásával volt köteles a munkáját végezni, és boltvezetőként a bolt többi munkavállalójától is ezt elvárni, valamint a munkavégzésre vonatkozó szabályok, előírások betartásának ellenőrzését is köteles lett volna elvégezni.

[66] Az Mt. 52. § (1) d) pontja rögzíti, hogy a munkavállaló a munkakörének ellátásához szükséges bizalomnak megfelelő magatartást köteles tanúsítani. Az alperes az azonnali hatályú felmondás indokolásában rögzítette, hogy a felperes 2021. november 23-i vásárlásával munkaköri kötelezettségét többszörösen, jelentős mértékben megszegte és az alperes ezt a magatartást olyannak ítélte, amely a munkakör ellátásához szükséges bizalmat megingatta. Az elsőfokú bíróság az Mt. 52. § (1) d) pontjában írt munkavállalói kötelezettséget nem értékelte és tévesen foglalt állás a tekintetben, hogy az alperes azonnali hatályú felmondása bizalomvesztésre hivatkozott, de nem jelölt meg olyan magatartást, amely a felsorolt kötelezettségszegéseken túlmutat.

[67] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapítható, hogy az alperes perbeli azonnali hatályú felmondásának indokolása világosan tartalmazza, hogy mely felperesi magatartásra alapítja az intézkedését, és a felperes terhére rótt magatartás tényét a felperes maga sem vitatta, a kötelezettségszegést az elsőfokú bíróság is megállapította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az okszerűség fennáll a felperes 2021. november 23-i vásárlásai, és az alperes azonnali hatályú felmondás közlése között, mert a felperes magatartása munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségszegésnek tekinthető, és jelentős mértékű volt. Az alperes az Mt. 64. § (2) bekezdésében írt követelményt teljesítette, a felmondás indokát világosan megfogalmazta, annak valóságát és okszerűségét bizonyította. A felperes magatartása az Mt. 78. § (1) a) pontjában írtakat kimerítette, az alperes azonnali hatályú felmondása nem tekinthető jogellenesnek.

[68] Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, a felperes keresetét elutasította.

[69] Az alperes fellebbezésében kérte kötelezni a felperest a perköltség megfizetésére. Az alperes fellebbezéséhez költségjegyzéket nem csatolt, az elsőfokú eljárás során a 28.M.70.005/2022/5. sorszám alatt kimutatást készített, de az ügyvédi munkadíjról szóló megállapodást nem csatolta az iratokhoz, ennek hiányára figyelemmel a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) a) pontjában foglaltak szerint az alperest megillető ügyvédi munkadíj mértékét a pertárgyérték alapján az elsőfokú eljárás vonatkozásában 5% mértékben, a másodfokú eljárásban – mivel tárgyalás tartására nem került sor – 2% mértékben határozta meg ÁFA felszámításával, és a pervesztes felperest 601.089 forint megfizetésére kötelezte.

[70] A pervesztes felperes a Pp. 525. § (1) bekezdése, valamint a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet alapján munkavállalói költségkedvezményre jogosult, erre való tekintettel az elsőfokú eljárás illetéke és a fellebbezési eljárás feljegyzett illetéke – melynek összegét az

1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv) 39. § (1) bekezdése, 42. § (1) a) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján állapította meg a másodfokú bíróság –, a Pp. 102. § (6) bekezdés alapján az állam terhén marad.

[71] Az alperes a fellebbezés benyújtásakor a tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére tévesen rótt le 760.440 forint fellebbezési illetéket, melyet az Itv. 80. § (1) f) pontjában foglaltak szerint a NAV-nál igényelhet vissza.

[72] A Pp. 365. § (2) bekezdés alapján az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2024. június 11.

Dr.Mózsa Gábor s.k.
a tanács elnöke

Dr.Bartus Erika s.k.
előadó bíró

Dr.Sarmon Hedvig s.k.
bíró